

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 39C/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119212127
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Oros Nemešová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7119212127.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lýdiou Oros Nemešovou v právnom spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 85 102 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1./ Mirectrans europe s.r.o., so sídlom Szakkayho 1, 040 01 Košice, IČO: 47 989 700, 2./ Róbert Urban, nar. 24.10.1985, trvale bytom Rázusova 748/1, 053 11 Smižany, o zaplatenie 1.946,56 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.946,56 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.946,56 Eur odo dňa 27.3.2019 do zaplatenia, náklady spojené so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov vo výške 211,44 Eur, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré sú žalovaní v 1. a 2. rade povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 28.10.2019 žiadal súd, aby zaviazal žalovaných v 1. a v 2. rade k povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 1.946,56 Eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.946,56 Eur odo dňa 27.3.2019 do zaplatenia.

Zároveň žalobca žiadal súd, aby zaviazal žalovaných v 1. a v 2. rade k povinnosti nahradiť mu spoločne a nerozdielne náklady spojené so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov vo výške 211,44 Eur a trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za podanú žalobu a v trovách právneho zastúpenia.

2. Žalobca žalobu odôvodnil najmä tými skutočnosťami, že je právnickou osobou zriadenou zákonom č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V súlade s čl. 1 bod 3 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES je Národnou Kanceláriou Systému zelenej karty. Uviedol, že mechanizmus fungovania členských kancelárií Systému zelenej karty je upravený mnohostrannou dohodou Internal Regulations, publikovanou v Úradnom vestníku Európskej únie pod č. L 192/23 dňa 31.7.2003, pričom v súlade s článkom 5.1 Internal Regulations Kancelária krajiny, v ktorej má motorové vozidlo (prevádzkou ktorého bola škoda spôsobená) trvalé stanovište, je povinná refundovať náhradu, ktorú Kancelária v krajine nehody vyplatila v súvislosti so spôsobenou škodou. V súlade s článkom 10 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ ES je zároveň orgánom povereným náhradou škody pre prípady škody spôsobenej nepoisteným vozidlom - Poistný garančný fond. Žalovaný v 1. rade je právnická osoba, ktorého

prevádzkou motorového vozidla zn. RENAULT, EČV: KE 401 JK bola spôsobená škoda. Žalovaný v 2. rade je fyzická osoba, ktorý viedol predmetné motorové vozidlo, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda dňa 27.4.2018 na mieste Pleystein, Nemecko na diaľnici 6, pri km 660/5 200/899,35 na cestnom /diaľničnom zariadení, čím vznikla materiálna škoda poškodenému Staatl. Bauam Amberg-Sulzbach. Kanceláriou Systému zelenej karty, ktorá odškodnila nároky poškodeného v súlade s právnym poriadkom krajiny miesta nehody bola Deutsches Büro Grüne Karte e. V., Wilhelmstr. 43/43 G, 10117 Berlin, Nemecko. Táto svoje nároky u neho uplatnila v súlade s čl. 5.1 Internal Regulations. Vzhľadom k tomu, že k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako to vyplýva z ust. § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vznikla mu v zmysle ust. § 24 ods. 2 písm. b) citovaného zákona povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Uviedol, že poskytol z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie dňa 22.2.2019 vo výške 2.238,54 Eur, z ktorého suma vo výške 291,98 Eur predstavovala poplatok systému zelenej karty, ktorý si v konaní neuplatňuje. Listom zo dňa 26.2.2019 si uplatnil právo na náhradu poistného plnenia voči žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade vo výške 1.946,56 Eur, a zároveň vyzval žalovaných v 1. a 2. rade, aby dlžnú sumu uhradili najneskôr do 26.3.2019.

V rámci prostriedkov procesného útoku žalobca v žalobe označil a predložil tieto listinné dôkazy: Interné pravidlá (Internal regulations), Výpis z centrálnej evidencie motorových vozidiel, interný doklad z jeho systému o poskytnutom plnení, vyčíslenie škody adresované Riaditeľstvu diaľnic severného Bavorska zo dňa 29.8.2018, faktúru č. 119/2019 Štátneho stavebného úradu Amberg Sulzbach zo dňa 29.1.2019, žiadosť Deutsches Büro Grüne karte e. V o náhradu nákladov zo dňa 20.2.2019, výzvy žalovaným v 1. a v 2. rade na náhradu poistného plnenia zo dňa 26.2.2019, faktúru č. 190000450 vystavenú dodávateľom Múdry preklad s.r.o. zo dňa 12.9.2019, pokus o zmier zo dňa 9.7.2019.

3. Okresný súd Košice I vydal dňa 26.11.2019 vo veci pod č.k. 39C/32/2019 - 54 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.946,56 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.946,56 Eur odo dňa 27.3.2019 do zaplatenia, zaplatiť náklady spojené so zabezpečením prekladu listinných dôkazov vo výške 211,44 Eur a nahradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne trovy konania vo výške 444,58 Eur.

4. Platobný rozkaz bol žalovanému v 1. rade doručený dňa 14.12.2019, žalovanému v 2. rade dňa 16.12.2019.

5. Žalovaný v 2. rade podal voči platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote odpor s tým odôvodnením, že ho prevádzkovateľ vyslal do Nemecka pre auto, ktoré nemohol odšoférovať šofér jeho spoločnosti, pretože v tom čase mal zdravotné problémy. K uvedeniu škodovej udalosti existujú fotografie, že sa to stalo kvôli zlému technickému stavu auta.

6. Tunajší súd svojím uznesením zo dňa 22.4.2020 vydaným pod č.k. 39C/32/2019 - 64 zrušil platobný rozkaz zo dňa 26.11.2019 v súlade s ust. § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Uznesenie súdu prvej inštancie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.7.2020.

7. Žalobca k odporu žalovaného v 2. rade okrem iného uviedol, že v prípade, ak bol odpor proti vydanému platobnému rozkazu žalovaným v 2. rade podaný včas, potom podľa jeho názoru postupoval súd pri rozhodovaní o zrušení platobného rozkazu nesprávne, ak zaujal právny názor, podľa ktorého pre zrušenie platobného rozkazu v celom rozsahu postačuje v uvedenej veci podanie odporu s vecným odôvodnením len jedným zo žalovaných, nakoľko sa nezaoberal otázkou, či sa v predmetnom prípade jedná o samostatné spoločenstvo. Poukázal na skutočnosť, že aj keď za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá prevádzateľ tohto vozidla, nie je vylúčená zodpovednosť vodiča, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Poskytol z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti podľa ust. § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na základe čoho má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa ust. § 24 ods. 2 písm. b) citovaného zákona na náhradu toho, čo za neho plnil (ust. § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001). Uviedol, že zákon č. 381/2001 Z.z. dovoľuje prevádzkovať vozidlo iba tomu, ktorého zodpovednosť je poistená, tzn. že

k jazde je možné použiť len vozidlo, ku ktorému bola uzavretá poisťná zmluva, no na druhej strane prevádzkovať poisťené vozidlo nie je vôbec obmedzené, napr. len na osobu, ktorej zákon č. 381/2001 Z.z. ukladá v ust. § 3 povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu. Pokiaľ je vozidlo uvedené v poisťnej zmluve a pokiaľ je k určitému vozidlu dojednaná poisťná zmluva, sú pre prípad spôsobenia škody týmto vozidlom poisťenými všetci, ktorí pripadajú do úvahy ako osoby zodpovedné za škodu. Poistenie sa vzťahuje ako na prevádzkovateľa, tak i na vodiča vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, pričom žalovaný v 2. rade bol povinný presvedčiť sa na základe potvrdenia poistení zodpovednosti, či je vozidlo poisťené. Za spôsobenú škodu v danom prípade zodpovedajú držiteľ vozidla a vodič spoločne a nerozdielne v súlade s ust. § 438 Občianskeho zákonníka, a má tak právo uplatniť svoj nárok proti ktorémukoľvek zo žalovaných v 1. a v 2. rade. Také isté právo by mal aj samotný poškodený, ktorý by si mohol uplatňovať škodu či už voči prevádzateľovi vozidla podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka na základe objektívneho princípu, ako aj vodičovi podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka na základe zodpovednosti založenej na prezumpcii zavinenia. Jeho právo je dané v predmetnej veci reťazou aplikácie ust. § 24 ods. 7, ust. § 24 ods. 2 písm. b) a ust. § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktoré tvoria regulatívny rámec obsahu tohto subjektívneho práva. V rámci svojho vyjadrenia žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 8.2.2018, sp.zn. 10Co/57/2017, uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.2.2020, sp.zn. 15Co/4/2019, rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.5.2017, č.k. III. ÚS 322/2017 - 8, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.10.2016, sp.zn. 6Cdo/544/2015.

8. Žalovanému v 1. rade bola žaloba spolu s jej prílohami a platobným rozkazom doručená dňa 14.12.2019, v spore zostal nečinný, nerozporoval žiadne tvrdenia žalobcu, a ani nenavrhol vo veci vykonať žiadne dokazovanie.

9. Podľa ust. § 180 Civilného sporového poriadku po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

10. Na pojednávanie nariadené na deň 28.4.2022 sa neustanovili riadne predvolaní žalovaní v 1. a v 2. rade, ktorí neospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní zo žiadnych dôvodov a žiadnym spôsobom.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené súd v súlade s ust. § 180 Civilného sporového poriadku vec rozhodol dňa 28.4.2022 v neprítomnosti žalovaných v 1. a v 2. rade, a pri rozhodovaní prihliadal na obsah spisu, na vyjadrenia žalobcu a žalovaného v 2. rade, ako aj na listiny, ktoré v konaní predložil žalobca a zistil tento skutkový stav veci:

12. Výpisom z evidencie vozidiel vyplýva, že žalovaný v 1. rade spoločnosť Mirectrans europe s.r.o. bol v rozhodnom období (odo dňa 11.8.2015 do 26.10.2018) vlastníkom a držiteľom nákladného vozidla značky RENAULT Master, EVČ: KE 401 JK, ktoré dňa 27.4.2018 viedol žalovaný v 2. rade, pričom na mieste Pleystein, Nemecko, na diaľnici 6, pri km 660/5 200/899,35 došlo v dôsledku dopravnej nehody, spôsobenej predmetným motorovým vozidlom, k vzniku škody na cestnom diaľničnom zariadení poškodenému Staatl. Bauamt Amberg - Sulzbach. K predmetnému nákladnému vozidlu nebolo v čase dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vykonaným dokazovaním, najmä zo žalobcom predložených listinných dôkazov bolo v spore tiež preukázané, že náklady na opravu zvodidiel boli vyúčtované v sume 1.946,56 Eur. Vzhľadom k skutočnosti, že vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, nebolo povinne zmluvne poisťené, vznikla žalobcovi v súlade s ust. § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov povinnosť uhradiť z poisťného garančného fondu poisťné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré žalobca uhradil dňa 22.2.2019 vo výške 2.238,54 Eur príslušnej kancelárii Systému zelenej karty (v danom prípade Deutsches Büro Grüne Karte e. V., Wilhelmstr. 43/43 G, 10117 Berlin, Nemecko), ktorá skutočnosť vyplýva z predloženého výpisu z účtu žalobcu zo dňa 22.2.2019. Žalobca listami zo dňa 26.2.2019 vyzval žalovaných v 1. a v 2. rade na náhradu ním poskytnutého poisťného plnenia vo výške 1.946,56 Eur (bez poplatku systému zelenej karty vo výške 291,98 Eur) v lehote do 26.3.2019. Žalovanému v 2. rade bola doručená výzva žalobcu dňa 5.3.2019, žalovaný v 1. rade si neprevzal zásielku na poštovom úrade v úložnej odbernej lehote. Žalovaní v 1. a v 2. rade na výzvu žalobcu nereagovali žiadnou, ani čiastkovou úhradou.

13. Súd vec právne posúdil nasledovne:

14. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“).

15. Podľa ust. § 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie

a) motorovým vozidlom samostatné nekoľajové vozidlo s vlastným pohonom, ako aj iné nekoľajové vozidlo bez vlastného pohonu, pre ktoré sa vydáva osvedčenie o evidencii vozidla, technické osvedčenie vozidla alebo obdobný preukaz,

b) tuzemským motorovým vozidlom motorové vozidlo, ktoré podlieha evidencii vozidiel v Slovenskej republike; za tuzemské motorové vozidlo sa považuje aj motorové vozidlo, ktoré nepodlieha evidencii vozidiel, ale jeho vlastník, držiteľ alebo prevádzkovateľ má trvalý pobyt alebo sídlo na území Slovenskej republiky alebo motorové vozidlo, ktoré bolo odoslané do Slovenskej republiky z iného členského štátu, ak je Slovenská republika miestom určenia, a to po dobu 30 dní odo dňa, keď kupujúci prevzal motorové vozidlo, aj keď motorové vozidlo nebolo registrované v Slovenskej republike,

c) cudzozemským motorovým vozidlom motorové vozidlo, ktoré je evidované v cudzine; za cudzozemské motorové vozidlo sa považuje aj motorové vozidlo, ktoré nepodlieha evidencii vozidiel, ale je vo vlastníctve fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorá má trvalý pobyt alebo sídlo mimo územia Slovenskej republiky,

d) poisťovateľom poisťovňa, poisťovňa z iného členského štátu alebo zahraničná poisťovňa, ktorá je oprávnená vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky na základe osobitného predpisu,

e) poisníkom ten, kto uzavrel s poisťovateľom zmluvu o poistení zodpovednosti (ďalej len „poistná zmluva“),

f) poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti,

g) poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona,

h) škodovou udalosťou skutočnosť, ktorá môže byť dôvodom vzniku práva poškodeného na plnenie poisťovateľa alebo kancelárie,

i) poistnou udalosťou vznik povinnosti poisťovateľa alebo kancelárie nahradiť vzniknutú škodu,

j) prevádzkovateľom motorového vozidla fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má právnu alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom,

k) orgánom evidencie vozidiel okresný dopravný inšpektorát,

l) centrálnou evidenciou vozidiel automatizovaný informačný systém o motorových vozidlách evidovaných v Slovenskej republike vedený Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu,

m) zelenou kartou Medzinárodná karta automobilového poistenia,

n) členským štátom členský štát Európskej únie alebo členský štát Európskej dohody o voľnom obchode, ktorý podpísal Zmluvu o Európskom hospodárskom priestore,

o) územím, na ktorom sa motorové vozidlo spravidla nachádza,

1. územie štátu, v ktorom mu bolo pridelené evidenčné číslo, osobitné evidenčné číslo alebo zvláštne evidenčné číslo,

2. územie štátu, v ktorom mu bola pridelená značka poisťovateľa alebo iná rozlišovacia značka, ak ide o motorové vozidlo, ktoré nepodlieha evidencii vozidiel, alebo

3. územie štátu, v ktorom má držiteľ, vlastník alebo prevádzkovateľ motorového vozidla trvalý pobyt alebo sídlo, ak sa motorovému vozidlu nepridelfuje evidenčné číslo, značka poisťovateľa alebo iná rozlišovacia značka,

4. územie štátu, v ktorom sa stala škodová udalosť, ak motorovému vozidlu nebolo pridelené evidenčné číslo, osobitné evidenčné číslo, zvláštne evidenčné číslo alebo toto číslo už nezodpovedá motorovému vozidlu, alebo sa nezhoduje s prideleným evidenčným číslom, osobitným evidenčným číslom alebo zvláštnym evidenčným číslom,

5. územie členského štátu, do ktorého bolo motorové vozidlo odoslané z iného členského štátu, a to v lehote 30 dní odo dňa prevzatia motorového vozidla kupujúcim, hoci motorovému vozidlu nebolo v členskom štáte, do ktorého bolo motorové vozidlo odoslané, pridelené evidenčné číslo, osobitné evidenčné číslo alebo zvlášťne evidenčné číslo,
p) systémom zelenej karty súhrn vzťahov národných kancelárií poisťovateľov upravený Internými Pravidlami schválenými Valným zhromaždením Rady kancelárií.

16. Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca.

17. Podľa ust. § 3 ods. 3 prvá veta zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa odseku 1, je povinná uzavrieť poisťnú zmluvu najneskôr v deň prvého použitia motorového vozidla.

18. Podľa ust. § 20 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov zriaďuje sa kancelária, ktorá je právnickou osobou. Jej sídlom je Bratislava. Zapisuje sa do obchodného registra a pôsobí v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

19. Podľa ust. § 20 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov Kancelária spravuje poisťný garančný fond.

20. Podľa ust. § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov kancelária poskytuje z poisťného garančného fondu poisťné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

21. Podľa ust. § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c) a podľa § 24a ods. 1 písm. a). Kancelária je povinná požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e).

22. Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

23. Podľa ust. § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

24. Podľa ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

25. Podľa ust. § 489 ods. 1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

26. Podľa ust. § 149 Civilného sporového poriadku prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

27. Podľa ust. § 150 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

28. Podľa ust. § 151 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

29. Podľa ust. § 153 ods. 1 Civilného sporového poriadku strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

30. Podľa ust. § 154 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

31. Podľa ust. § 186 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

32. Podľa ust. § 191 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

33. Podľa ust. § 215 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

34. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia a z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie súdu o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná.

35. Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ust. § 132 Civilného sporového poriadku je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa.

36. V ust. § 185 Civilného sporového poriadku je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu. V súlade už s uvedeným súd je viazaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Má možnosť vyzvať strany sporu na doplnenie skutkových tvrdení (ust. § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku), avšak činnosť súdu nemôže nahradiť procesnú aktivitu strán a povinnosť tvrdiť a hodnoverne svoje tvrdenie preukázať. Je prvoradým záujmom strany sporu predkladať a navrhovať súdu také dôkazy, a to tým spôsobom, aby z nich bolo možné bez akýchkoľvek pochybností zistiť skutkový stav. Ak neboli preukázané skutkové tvrdenia strany sporu, táto strana dôkazné bremeno neuniesla, čoho logickým následkom je rozhodnutie súdu v neprospech tejto strany.

37. Žalovaný v 1. rade zostal v konaní nečinný, žalovaný v 2. rade poukázal v odpore proti vydanému platobnému rozkazu na zodpovednosť vlastníka a prevádzkovateľa za spôsobenú škodu porušením právnej povinnosti a na zlý technický stav motorového vozidla. Ani jeden zo žalovaných nerozporoval skutkové tvrdenia žalobcu, neoznačil žiadne dôkazy, a ani nenavrhol vykonať vo veci žiadne dokazovanie, a preto súd vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu a ním predložených listinných dôkazov.

V spore tak nezostalo sporným, že došlo ku vzniku škody v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej motorovým vozidlom, ktorého vlastníkom a držiteľom v čase poistnej udalosti bol žalovaný v 1. rade, ktoré v danom čase viedol žalovaný v 2. rade. Nebolo tiež sporným, že v čase vzniku škodovej udalosti (poistnej udalosti) nebolo uzatvorené k motorovému vozidlu povinné zmluvné poistenie, tak ako to ukladá ust. § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Nebolo sporným, že žalobca v súlade s ust. § 24 ods. 2 písm. b) citovaného zákona vyplatil poškodenému Staatl. Bauamt Amberg - Sulzbach prostredníctvom Deutsches Büro Grüne Karte e. V., Wilhelmstr. 43/43 G, 10117 Berlin, Nemecko z poistného garančného fondu poistné plnenie vo výške 2.238,54 Eur, z ktorého suma 291,98 Eur predstavuje administratívny poplatok, ktorý si v spore žalobca neuplatňuje. V súlade s ust. § 24 ods. 7 citovaného zákona vzniklo žalobcovi právo na náhradu poistného plnenia voči žalovaným v 1. a v 2. rade, na úhradu ktorého ich vyzval výzvou zo dňa 26.2.2019.

38. Sporným v spore sa stala otázka či žalovaný v 2. rade ako vodič motorového vozidla zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a či je teda povinný plniť popri žalovanom v 1. rade.

39. K spornej otázke súd uvádza, že pri zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je potrebné vychádzať z ust. § 420 Občianskeho zákonníka a ust. § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, kedy zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla za škodu vzniknutú prevádzkou motorového vozidla stojí popri sebe so zodpovednosťou vodiča tohto vozidla, ktorým bola spôsobená škoda. Je na vôli poškodeného, od ktorých subjektov si uplatní nárok na náhradu škody. Osobou bez poistenia zodpovednosti v zmysle ust. § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov je preto potrebné rozumieť toho, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou takého vozidla, u ktorého nebola uzatvorená poistná zmluva podľa ust. § 3 citovaného zákona, pričom touto osobou bude spravidla ten, kto má povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu. Pre zaujatie tohto právneho názoru je potrebné vychádzať z ustálenia termínu „osoby bez poistenia zodpovednosti“, kedy sa za poistného považuje každá osoba, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Výkladom a contrario tak možno definovať osobu bez poistenia zodpovednosti ako takú osobu, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, na ktorého prevádzku nie je v čase vzniku škodovej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti podľa zákona č. 381/2001 Z.z.. Takouto osobou môže byť ako prevádzkovateľ - vlastník, tak aj vodič vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škodová udalosť. Tento záver vychádza aj zo základného interpretačného dokumentu k zákonu č. 381/2001 Z.z., a to Dôvodovej správy, podľa ktorej úmyslom zákonodarcu bolo, aby sa poistenie vzťahovalo na otázky zodpovedajúce podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka a aj na otázky zodpovedajúce podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka. Výkladom a contrario na tieto osoby sa preto vzťahuje aj zodpovednosť za regres, keď motorové vozidlo poistené nie je. Práve ust. § 24 ods. 7 citovaného zákona č. 381/2001 Z.z. upravuje právo kancelárie na náhradu vyplatených plnení z poistného garančného fondu za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Kancelária má právo proti tomu, kto za škodu zodpovedá, právo postihu. Keďže za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedajú podľa Občianskeho zákonníka osoby uvedené v ust. § 420 Občianskeho zákonníka a v ust. § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, kancelária môže postihovať v takom prípade každého, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila, teda aj vodiča motorového vozidla aj prevádzkovateľa motorového vozidla. Ide o zákonný prechod /tzv. subrogačný postih/, ku ktorému dochádza bez prejavu vôle účastníkov. Zo znenia ust. § 813 Občianskeho zákonníka vyplýva prechod práva na náhradu škody vyplatením poistného plnenia bez ohľadu na to, či možno zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla poškodenému voči škodcovi, vyvodiť z Občianskeho zákonníka alebo akéhokoľvek iného právneho predpisu. Keďže v danom prípade boli splnené podmienky zodpovednosti žalovaného v 2. rade, ktorého konaním vznikla poškodenému v priamej príčinnej súvislosti škoda, ktorú uhradil žalobca, je tu daná zodpovednosť žalovaného v 2. rade podľa ust. § 24 ods. 7 citovaného zákona č. 381/2001 Z.z.. Uvedené je podporované aj právnou vetou č. 54 uverejnenou v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a súdov Slovenskej republiky č. 7/2017, podľa ktorej vodič motorového vozidla, ku ktorému nebola uzavretá poistná zmluva a ktorý nie je jeho prevádzkovateľom (vlastníkom), pričom ním spôsobil škodu, je pasívne vecne legitimovaný v konaní o náhradu plnenia poskytnutého Slovenskou kanceláriou poisťovateľov z poistného garančného fondu. Zodpovednosť prevádzkovateľa nevyklučuje zodpovednosť vodiča, ktorý spôsobil škodu zavineným porušením právnej povinnosti podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

40. Nie je tak v danom prípade dôvod odkloniť sa o ustálenej rozhodovacej praxe v obdobných prípadoch, a ani ničím nepreukázané tvrdenie žalovaného o zlom technickom stave vozidla, nemôže mať vplyv na zamietnutie žaloby voči žalovanému v 2. rade.

41. Na základe uvedeného súd žalobe žalobcu v časti istiny 1.946,56 Eur vyhovel.

42. K námietkam žalobcu ohľadom formy spoločenstva žalovaných v 1. a v 2. rade súd musí uviesť, že tieto sú plne dôvodné.

43. Ustanovenie § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje tzv. pasívnu solidaritu, ktorá je vyjadrená pojmami spoločne a nerozdielne. Je charakterizovaná viacerými subjektmi na dlžnickej strane a ich povinnosťou splniť dlh tomu istému veriteľovi spoločne a nerozdielne. Solidarita dlžníkov voči veriteľovi môže byť založená právnym predpisom, rozhodnutím súdu, dohodou účastníkov, povahou plnenie. Po uspokojení pohľadávky veriteľa dochádza spravidla k vzájomnému vyporiadaniu medzi dlžníkmi / spoločnými či solidárnymi/. Vzájomné vyporiadanie dlžníkov je závislé od toho, aká je výška vzájomných podielov spoludlžníkov /spoločných či solidárnych/ na ich spoločnom záväzku a v akom rozsahu sa ten ktorý z dlžníkov podieľal na plnení dlhu voči veriteľovi. Výška vzájomných podielov dlžníkov / spoludlžníkov/ môže byť stanovená právnym predpisom, rozhodnutím súdu, dohodou dlžníkov, príp. ak neexistujú vyššie uvedené dôvody, nastupuje zákonný dôsledok, podľa ktorého podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere sú rovnaké.

Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.1.2019, sp. zn. 5 Cdo 1/2018: „Pre posúdenie, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo je rozhodujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva; tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému spoločníkovi, ide o nerozlučné spoločenstvo. Ak platobný rozkaz nebolo možné doručiť do vlastných rúk jednému z viacerých solidárne zaviazaných dlžníkov (žalovaných) a ostatní žalovaní nepodali proti platobnému rozkazu odpor, ohľadom nich platobný rozkaz nadobudne účinky právoplatného rozsudku. O ich povinnosti zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku bolo právoplatne rozhodnuté, a teda nemôže byť táto vec prejednávaná znova. Samostatné spoločenstvo v zmysle ust. § 76 Civilného sporového poriadku na rozdiel od nerozlučného spoločenstva (ust. § 77 Civilného sporového poriadku) a núteného spoločenstva (ust. § 78 Civilného sporového poriadku) - sa v civilnom procese vyznačuje tým, že každý zo spoločníkov koná sám za seba. Každý z nich je v samostatnom právnom vzťahu k druhej sporovej strane a spoločná je len procesná stránka. Ak súd rozhodne voči takýmto spoločníkom jedným rozsudkom, rozhodne v podstate o každom spoločníkovi osobitne. Výsledok sporu však môže byť ohľadom každého z nich iný. Procesné úkony každého samostatného spoločníka sa týkajú len jeho a ostatní spoločníci z nich nemôžu mať prospech ani ujmu. Rovnako povinnosť tvrdiť a preukázať tvrdenia splní len ten spoločník, ktorý tvrdil a navrhol vykonanie dôkazov. Zo vznesenej námietky premlčania má prospech iba spoločník, ktorý ju vzniesol. Zhodný režim sa vzťahuje aj na odvolacie konanie; samostatný spoločník je oprávnený podať odvolanie iba za seba. V prípade, že by odvolací súd takto podané odvolanie napríklad odmietol ako oneskorene podané, ostatní spoločníci by neboli oprávnení podať proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie. V prípade solidárnych záväzkov podľa hmotného práva ide o samostatné procesné spoločenstvo; naopak, v prípadoch tzv. nedielných záväzkov podľa hmotného práva ide vždy o procesné spoločenstvo nerozlučné. Pod nerozlučným spoločenstvom sa chápu situácie, kedy sa z povahy veci účinnok rozhodnutia vzťahuje na všetkých spoločníkov zhodne; tí sa preto nemôžu od seba procesne odlúčiť a ani nemôžu postupovať v konaní každý inak.

44. Súd má za to, že v prípade žalovaných ide o samostatné procesné spoločenstvo podľa ust. § 76 Civilného sporového poriadku.

45. V danom prípade však došlo pred pridelením veci sudcovi, ktorý vec meritórne rozhodol k zrušeniu platobného rozkazu uznesením zo dňa 22.4.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9.7.2020, a súdu tak nezostalo nič iné, ako vec opätovne prejednať a rozhodnúť voči oboj žalovaným v 1. a v 2. rade.

46. Vzhľadom na solidárny charakter záväzku je žalobca oprávnený požadovať plnenie celého dlhu od ktoréhokoľvek z dlžníkov s tým, že ak dlh splatí jeden dlžník, zanikne tým v rozsahu plnenia aj povinnosť druhého dlžníka. Výrok rozsudku zároveň zohľadňuje skutočnosť, že sa jedná o spoločný záväzok a všetci žalovaní sú zaviazaní na jeho splnenie spoločne a nerozdielne.

47. V zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

48. Trovy súdneho konania sú definované v ust. § 251 Civilného sporového poriadku ako „všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.“ Zákonná definícia trov konania predpokladá výslovný časový aspekt vynaloženia týchto nákladov. Na to, aby výdavky mohli byť z právneho hľadiska považované za trovy súdneho konania, musia vzniknúť strane v tomto súdnom konaní, teda v čase od začatia súdneho konania do jeho skončenia. Civilné sporové konanie sa začína výlučne podaním žaloby alebo návrhu na nariadenie neodkladného alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu, preto výdavky, ktoré vzniknú pred týmto okamihom (kam patria nerozporne aj výdavky na predžalobnú výzvu), nemožno považovať za trovy konania.

49. Vzhľadom na to, že obstaraním úradného prekladu (listinného dôkazu) pre účely súdneho sporu, v ktorom si žalobca uplatňoval pohľadávku voči žalovaným v 1. a v 2. rade, vznikli žalobcovi ďalšie náklady, ktoré v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky, súd priznal žalobcovi voči žalovaným v 1. a v 2. rade aj nárok na náhradu v spore preukázaných nákladov spojených so zabezpečením úradného prekladu (dôkazu) v sume 211,44 Eur.

50. Podľa ust. § 517 ods.1 veta prvá, odsek 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

51. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá predstavuje 0,00%.

52. Podľa ust. § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

53. Podľa ust. § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas.

54. Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

55. Žalobcovi v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka vznikol nárok aj na úroky z omeškania, pretože žalovaný ako dlžník svoj dlh nesplnil riadne a včas. Omeškanie s plnením dlhu sa odvíja od splatnosti dlhu.

56. V prípadoch, keď doba splnenia nebola dohodnutá a ani nebola daná na vôľu dlžníka, môže veriteľ kedykoľvek oznámiť dlžníkovi, že má plniť. Len čo veriteľ požiada dlžníka o plnenie, dlžník je povinný dlh splniť nasledujúci deň po oznámení, ktoré obsahuje kvalifikovanú výzvu (upomienku) na plnenie.

57. V tomto prípade čas splnenia nebol podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka dohodnutý, ustanovený právnym predpisom a ani určený v rozhodnutí, a preto žalobca listami (kvalifikovanými výzvami) zo dňa 21.5.2018 adresovanými žalovaným v 1. a v 2. rade si uplatnil právo na náhradu poistného plnenia v lehote do 26.3.2019, ktoré preukázateľne doručoval žalovaným v 1. a v 2. rade. Žalovanému v 2. rade bola doručená výzva žalobcu dňa 5.3.2019, žalovaný v 1. rade si neprevzal zásielku na poštovom úrade v úložnej odbernej lehote. Žalovaní v 1. a v 2. rade na výzvu žalobcu nereagovali žiadnou, ani čiastkovou úhradou, svoj dlh voči žalobcovi nesplnili, a preto má žalobca popri istine právo požadovať aj úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti dlhu /v danom prípade odo dňa 27.3.2019/.

58. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. Základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania so splnením dlhu bola vo výške 0,00 % ročne; po zvýšení o päť percentuálnych bodov jej výška predstavuje 5 % ročne.

59. Podľa ust. § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

60. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

61. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. Podľa ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

63. Podľa ust. § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

64. Výrok o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v 1. a v 2. rade sa tak opiera o ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a súd plne úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Na strane žalovaných v 1. a v 2. rade ide v súlade s ust. ust. § 76 Civilného sporového poriadku o samostatné spoločenstvo, a preto súd rozhodol tak, že žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní nahradiť žalobcovi trovy konania spoločne a nerozdielne, čo vyjadril aj vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).